

OLGA ČECHOVÁ

narozena 6. dubna 1925

1941—1944 ŠURŤ Brno

1946—1951 VŠUMPRUM Praha

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY

1963 — Alšova síň Praha

1965 — Galerie Mladá fronta Praha

1966 — Galerie Dílo Ostrava

1968 — Galerie dell arte Lecco Itálie

1970 — Galerie Hollar Praha

1971 — Galerie ve Věži Mělník

1976 — Muzeum Mohelnice

Památník národního písemnictví Praha

1977 — Muzeum Moravská Třebová

Dům kultury Orlová-Ostrava

1978 — Divadlo Zdeňka Nejedlého Chrudim

Biblioteka Uniwersytecka Łódź Polsko

Z ÚČASTI NA VÝSTAVÁCH

1968, 69, 70, 71, 73, 76 Zlatno pero Beograda

1971 — Současná česká ilustrace Praha

1972 — Bienále užité grafiky a ilustrace Brno

Imaginations Montreal 72 Ilustrace Kanada

Grafika et Ilustrace di Praga Miláno Itálie

1973.74 — Mezinárodní veletrh ilustrace Bologna

1975 — BIB Bratislava

Ilustrátorky knih pro děti Albatros Praha,
Brno

1976 — Mezinárodní bienále ilustrací Brno

Mezinárodní veletrh ilustrace Bologna

1977 — Nejhezčí dětem, NG+Albatros Hradec

Králové

Mezinárodní veletrh knih pro děti Bologna

1978 — Čtyři ilustrátorky dětem Orlová-Ostrava

CENY

1970 — Čestné uznání Zlatno pero Beograda

1971 — Výroční cena Albatrosu

1973 — Cena mezinárodního účastníka Zlatno
pero Beograda

1975 — Odměna za ilustrace Výročí 30 let osvo-
bození Praha

1976 — Cena Albatrosu — VII. Bienále ilustrací
Brno

1977 — Čestné uznání Mezinárodní ilustrace
Bologna

U příležitosti výstavy ilustrací Olgy Čechové vydal v Klubu mladých čtenářů Albatros, nakladatelství pro děti a mládež v Praze roku 1978, jako neprodejný tisk pro práci s knihou.

Vytiskl Mír, novinářské závody, n. p., závod 1,
Praha 1, Václavské náměstí 15

OLGA ČECHOVÁ

ilustrace grafika

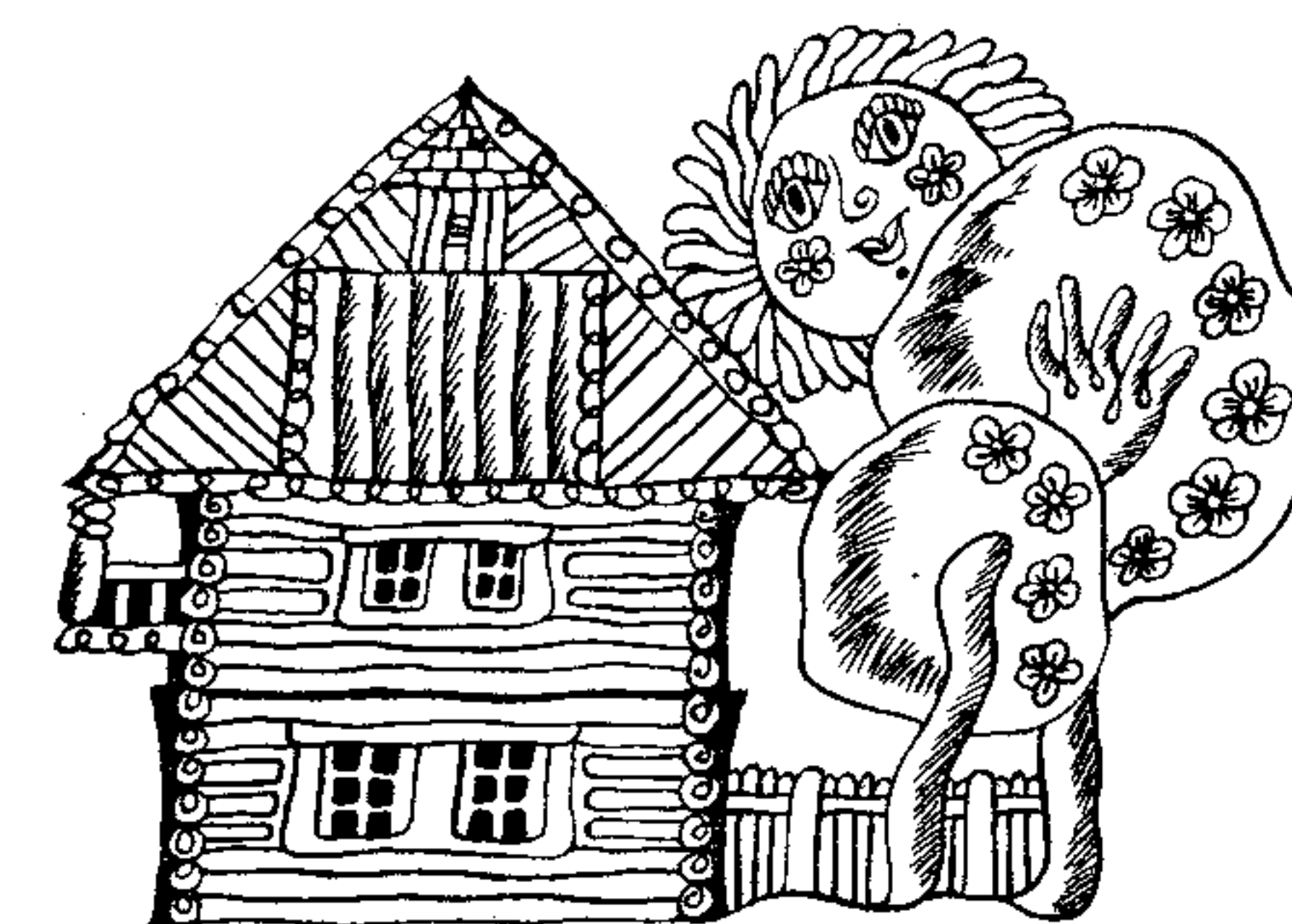
SOBOTKA

Rodný

dům

Václava

Šolce

SRPEN—ZÁŘÍ 1978

Nejnesnadnější z cest, kterou člověk v životě prochází, je cesta k sobě samému. Ne každému je dáno vědomě razit její trasu. Ale pro toho, kdo si zadal s uměním, je to základní podmínka bytí. I pro Olgu Čechovou.

Kde hledat počátek této její cesty? Snad v okamžiku, kdy se začala zbavovat vnějších znaků školy; ve chvíli, kdy mateřská znamená této školy proměnila v úrodnou půdu, v níž počalo klíčit a dobývat se k světlu to, co bylo a je vlastní jen a jen jí. Podnětů k tomuto kroku může být bezpočet. Třeba ten, že začneš po svém přemýšlet o vztahu života a světa. Zkušenost zůstává na tomto poli nevyvratitelné hraničnice a malířka ví, že kdykoliv předkročí tu či onu mez jimi značenou, vejde do prostoru známého a přece skrývajícího překvapení. Překvapení bolestné či radostné, překvapení, posilující její záměr, nebo rozbíjející všechny představy, touhy a naděje. Ale — a v tom je jedno z tajemství tvůrčí umělecké práce — přemáhá obojí. Protože každý takový prožitek posiluje její jistoty, v nichž zakotvuje a z nichž vychází vstříc lidem a sděluje jim poselství, dobyté, vyrvané či šťastnou náhodou nalezené v tajemném prostoru jsoucna.

Malířský svět Olgy Čechové, který tu koření, je dvojjediný. Především vychází vstříc dětem. Kdo si dá jednou práci a prolisuje knihy, které pro děti ilustrovala, pozná, jak právě tudy vedla ona cesta k jejímu vlastnímu výrazu. Poznává, jak se vyzouvala ze slov, z textu předlohy a ubírala se k tomu, co tušila: že barva není od toho, aby kolorovala známé

Z KNIH, KTERÉ ILUSTROVALA

V. Nezval **JAK SE Z KLUBÍČKA JEŽEK VYKLUBAL** 1962

O. Pancu-Jaši **POHÁDKY PRO MĚ SYNY** 1968

V. Čtvrtek **ČÁRY MÁRY NA ZDI** 1971

M. Navrátil **ŽERTY KRÁLE MATYÁŠE** 1973

S. Michalkov **KŘIŠTÁLOVÁ VÁZA** 1972

V. Čtvrtek **O VÍLE AMÁLCE A ŽABCE MÁRINCE** 1973

TA VÜNĚ z dětství
se jmenuje Naděje
Kde tě najdu
druhu mých snů?

Uprostřed polí
V růžovém křemenu
V poryvech větru
V prameni studánky
Krajíčku chleba
v hroudě hlíny...

ŘEKA se rozlévá
a zrnka dozrávají
V té noci bílých stromků
Blízko je splav i sad
Čas křehne čekáním
Má hlava zeleně svítí

VOŇAVÉ DNY
Mé vlahé voňavé dny!
Plné rmenu a hlíny
Kolik rozdrťím písku
až půjdu kolem zahrad
Okolo dehtových plotů
Podél vrnící řeky
která má příkrý břeh
Tam z křoví září řeřicha
Tam krčí se keř dřínu

SLUPKY KAŠTANŮ pukají
Větretem se houpají větve
Zvuk zvonku Jitra zvuk
Džbán naplnil se světlem
Usměj se přes okraj snu
na hvozdík znachovělý
Vždyť odkvétá...

ZNÁM PĚŠINU v mechu
Vlevo roste vřes
a vpravo kapradí
Ta zavede tě tam
kde prosvítá slunce
mezi smrkem a jedlí
Pod kořeny modřínu
mám v měkké prsti skrýš
Skvosné sklíčko dětství
Danajský dar lásky
Kočí z zlato moudrosti

věci a tvary, ale aby rozžihala fantazii dítěte, aby násobila pocit jeho radosti a pohody, aby varovala i zbavovala strachu. Její ilustrace vytvářejí laskavý svět. Realističnost ilustrací Olgy Čechové je v realnosti a pravdivosti atmosféry vztahů, které spřádají mezi dítětem a světem. Nic se tu nezatajuje, nic se nepřikrašluje, nic se tu nezveličuje. Všechno je řečeno škálou charakteristických barev malířčiny palety, nebo čarou, která dokáže promluvit stejně výmluvně a naléhavě, jako barva.

Ze světa dětí „odbíhá“ Olga Čechová k světu dospělých. Pro jejich i své potěšení usedá nad špalíčky dřeva nebo nad měděné destičky a zachycuje na nich podobu všudypřítomnosti člověka. V její grafice má zřetelnou znakovou podobu: kříž ramen, ruce, rty, oči — v kolika jen proměnách je v její tvorbě setkáváme! — a srdce. Tyto atributy lidské bytosti jí stačí, aby jimi vyjádřila úzkost i pohodu, vzrušení i ticho v člověku, jeho snění i střízlivost. Jen lhostejnost tu nemá místo. Neboť život je tak krásný i krutý, že v jejích kresbách a grafikách donutí i němotu ryb, aby k němu řekla své. A tak jsme tu opět vtaženi do jemného přediva vztahů člověka a světa. Tady se také oba světy Olgy Čechové setkávají a ztotožňují, aby vyjádřily starou pravdu, že člověk jen svým potem a svou krví může plodně vzdělávat Zemi k obrazu svému a své touhy. Tedy ve jménu radosti a štěstí.

A vyjadřuje to neopakovatelně, protože bytostně žensky. Varovně i povzbudivě.

JAROSLAV ŠIMŮNEK

E. Horelová **ZDIVOČELÁ VODA** 1973

E. Söbeková **JAK TO HRAČKY VYHRÁLY** 1974

A. Bahdaj **CESTA DO NEZNÁMA** 1975

M. Majerová **O KOHOUTKOVI A SLEPIČCE** 1976

S. Michalkov **MAZLÍČEK REK** 1976

F. Hrubín **SVIŤ SLUNÍČKO, SVIŤ** 1976

O. Čechová **SEDM PÁDŮ** 1977

Z. K. Slabý **O TŘECH STŘÍBRNÝCH KŮZLATECH** (v tisku)

O. Čechová **ZVĚDAVÝ ŠTĚTEC** (v tisku)

